

30 במאי 1995

א' בסיון התשנ"ה

ינוש, זכרונו לברכה

לאריקה ואיציק, ולנכדים

אתמוול הכך ינוש לעולמו, והיום ליוונו אותו בדרכו האחרונה.

הכרתי את ינוש רק כאשר חזרתי לקבוץ מהצבא בסוף שנת 78. והצטרפתי לצוות האחזקה במאפיה. הצוות אותו זמן מנה את ינוש - לעובד קבוע (במסגרת יום עבודה מסא כמובן), המי ליבנה שכבר כמה חדשים קודם לכן יצא לתקופת לימודים ארוכה, ודני נאמן שהיה נקרא לפי הצורך לתת סיוע. אמנם - את העברת התפקוד עשה לי דמי - בעיקר בתחום התאורטי, אך בשטח תמיד היה ינוש, שידע איפה נמצא כל דבר, איך מפעילים (ומפסיקים בעת הצורך) כל מערכת, ובעיקר - היתה בו תמיד נכונות ורצון להנחיל את הידע לאחרים (כלומר, במקרה זה - לי). כבר אז הוא אמר לי: אתה חייב לקבל ממני את התורה שבע"פ, כי מי יודע אם אני אהיה פה מחר ...

ינוש שאני הכרתי היה "זאב בודד" בעבודתו. בעצמו ולבד הוא איתר צרכים, תכנן פתרונות, הכין את הדרוש, הרכיב, הפעיל ובדק. ממנו למדתי איך ניתן להתארגן לעשות כל דבר לבד, אם נדרש. אך אין זה אומר שהוא היה מסוגר, מתבודד, אנוכי או מתעלם מזולתו; נהפוכהו! בעוד שהוא לא נתן לי אף פעם לסייע בידו, הרי שכאשר אני נזקקתי לעזרה - הוא תמיד היה מוכן לתת אותה.

כמובן - מיד עולה השאלה: כיצד התנהלה התקשורת ביני לבינו? ינוש דיבר הרבה שפות, אך לא אחת שגם אני מכיר ... מסתבר, שכאשר שני אנשים מעוניינים לקיים תקשורת, אזי המחסום של העדר שפה משותפת איננו מחסום משמעותי.

שאלו פעם את אריה קופלביץ' - איך ינוש ויוסי מתקשרים ביניהם? אריה ענה:
מה זאת אומרת - באידיש כמובן. אמרו לו: איך יתכן? והוא ענה: אין שום
בעיה - שניהם אינם דוברים שפה זו.

ינוש היה SELF-MADE MAN שלא הפסיק לכמוד ולחקור את הסובב אותו, ובעיקר -
בתחומים הטכנולוגיים. כשעמדתי על תכונתו זו היותי נדהם: אדם בגישה השולט
ברזי האלקטרוניקה, ומסוגל להתמודד כמעשה עם כל מערכת טכנולוגית שיהיה
מעוניין לבחון !! גם מגישה זו למדתי המון, ובעיקר - למדתי לדעת שהמחסומים
לכימוד ולדע הינם בעיקר - המחסומים ששם האדם לעצמו. ברצותו - ינמיך
אותם, ובהעדר הרצון - הם ישארו גבוהים או בלתי עבירים.

אך מעל לכל - ינוש היה בן אדם וזו תכונה אוניברסלית, ולא כל כך מצויה
לצערי. ינוש התייחס בכבוד לסובבים אותו, וזכה מסביבתו ליחס מכבד.

בתוקף הנסיבות, ומהלך החיים, לא יצא לי לשהות במחיצתו של ינוש באופן
משמעותי בשנים האחרונות, אך מראהו עובר מולי במדרכה, עוצר להחליף מיטה
או שתים, או מברך לשלום במנוח ראש - הקוק מוס עיניו.

ינוש יחסר לי.